

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Z. V.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2015 č.j. MPSV-UM/1101/15/4S-MSK, sp. zn. SZ/2/2015/4S-MSK, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě ze dne 28.11.2014 č.j. 630384/2014/OOI, **o dávku pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí,**

t a k t o:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 16.1.2015 č.j. MPSV-UM/1101/15/4S-MSK, sp. zn. SZ/2/2015/4S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě ze dne 28.11.2014 č.j. 630384/2014/OOI, kterým nebyla žalobkyni

přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí na základě žádosti podané dne 5.11.2014. Toto rozhodnutí bylo mimo jiné odůvodněno tím, že v souvislosti se skutečností, že žalobkyni byla s účinností od 1.8.2014 odejmuta dávka pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí, a to na základě § 49 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zphn), nelze ji považovat za osobu v hmotné nouzi, a to dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. h) zphn.

Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného podala včasnou žalobu, ve které uvedla, že rozhodnutí považuje za nesprávné, z těchto důvodů: zdravotního stavu, stavu nezaopatřeného dítěte (postižení, dieta stravování), sociálním okolnostem pro vážné odejmutí dávek, pro hrozící újmu na zdraví, pro náklady na bydlení, pro snížení příspěvku na bydlení. Podle žalobkyně bylo rozhodnutí žalovaného vydáno na základě nesprávného právního posouzení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 16.1.2015 č.j. MPSV-UM/1101/15/4S-MSK, sp. zn. SZ/2/2015/4S-MSK a obsahem připojeného správního spisu Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě č.j. 630384/2014/OOI, jakož i připojeným správním spisem žalovaného sp. zn. SZ/2/2015/4S-MSK a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správních spisů vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně dne 5.11.2014 podala žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí, v žádosti uvedla do okruhu společně posuzovaných osob toliko svého nezl. syna M. V., protokol z jednání ze dne 12.11.2014 – doplnila žádost o příspěvek na živobytí, ke které doložila první stranu smlouvy o nájmu bytu, smlouvu o sdružených službách dodávky plynu ze dne 16.9.2014, dva výpisy z bankovního účtu, oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory ze dne 23.10.2014, oznámení o výši důchodu od ledna 2014 ze dne 30.11.2013, informace o užívání bytu ze dne 12.11.2014, dva doklady o výši měsíčních příjmů ze dne 12.11.2014, dvě prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech. Dne 28.11.2014 správní orgán Úřad práce ČR - krajská pobočka v Ostravě rozhodl nepřiznat příspěvek na živobytí z důvodu, že účastníci řízení byla s účinností od 1.8.2014 odejmuta dávka pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí, dle § 49 odst. 5 zphn, a proto ji nelze považovat za osobu v hmotné nouzi dle § 3 odst. 1 písm. h) zphn po dobu tří kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, ve kterém byla dávka odejmuta. Založeno je rozhodnutí téhož správního orgánu z 18.9.2014 o odejmutí příspěvku na živobytí od 1.8.2014 dle ust. § 49 odst. 5 zphn. Součástí správního spisu je také odvolání žalobkyně ze dne 7.12.2014, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Soudu z jeho rozhodovací činnosti, konkrétně ze spisu sp. zn. 20Ad 84/2015, je známo, že rozhodnutím žalovaného ze dne 19.11.2014 č.j. MPSV-UM/20672/14/4S-MSK bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí

Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 18.9.2014 č.j. 507765/2014/OOI, jímž byl žalobkyni příspěvek na živobytí odňat dle ust. § 49 odst. 5, § 61 a § 67 zphn ode dne 1.8.2014. Uvedené rozhodnutí bylo k žalobě přezkoumáno a žaloba dne 21.10.2015 zamítnuta.

Podle ust. § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 111/2006 Sb. nestanoví-li tento zákon jinak, osobou v hmotné nouzi není osoba, která je osobou, které byla dávka odejmuta podle § 45 odst. 2 nebo § 49 odst. 5, nebo s ní společně posuzovanou osobou, a to po dobu tří kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, ve kterém byla dávka odejmuta. Je nepochybné, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 18.9.2014 č.j. 507765/2014/OOI byl odejmut příspěvek na živobytí od 1.8.2014 z důvodu porušení povinnosti oznámení změny okruhu společně posuzovaných osob, tedy porušení povinnosti dané v ust. § 49 zákona o pomoci v hmotné nouzi a toto rozhodnutí bylo potvrzeno i žalovaným správním orgánem dne 19.11.2014 rozhodnutím č.j. MPSV-UM/20672/14/4S-MSK. Jak uvedeno výše v tomto rozsudku, žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.11.2014 ve věci odejmutí příspěvku na živobytí byla zamítnuta. Soud neshledal pochybení správního orgánu v této věci, jestliže příspěvek na živobytí k žádosti ze dne 5.11.2014 správní orgán nepřiznal. Zákon o pomoci v hmotné nouzi stanoví případy, kdy osoba v hmotné nouzi není bez ohledu na její sociální situaci, a takovou situací je i stav, kdy byla dávka odejmuta podle § 49 odst. 5 zphn. Jestliže žalobkyni byla rozhodnutím ze dne 19.11.2014 č.j. MPSV-UM/20672/14/4S-MSK, dávka příspěvek na živobytí odejmuta z důvodu porušení povinností dle § 49 odst. 5 zphn, pak s odkazem na ust. § 3 odst. 1 písm. h) zphn žalobkyni po dobu tří kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, ve kterém byla dávka odejmuta, tato nenáleží bez ohledu na její skutečnou sociální situaci. Soud tak přisvědčil právnímu názoru správních orgánů. Tvzení žalobkyně, že bylo spolupracováno ve věci pana B., že veškeré podklady ve věci pana B. byly podány, byly v tomto řízení nepřipadné (toto již bylo vyřešeno v řízení o žalobě sp. zn. 20Ad 83/2014), a proto se soud tímto podrobněji nezabýval. Krajský soud jen podotýká, že Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17.2.2016 č.j. 9 Ads 262/2015-25 zdůraznil, že V. B. spadal se žalobkyní do okruhu společně posuzovaných osob.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaný na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení

stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14. července 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce